

Bakalářská práce: Charles Baudelaire – osobnost a tvorba

Autor: Jitka Bačáková

Vedoucí DP: Dr.PhDr. Renata Listíková, MCF

Oponent DP: PhDr. Catherine Ébert, PhD.

Autorka se na základě silného osobního zaujetí pro Charlese Baudelaira rozhodla věnovat svou bakalářskou práci právě tomuto průkopníkovi modernity – ovšem zrovna tady se pohříchu ukazuje, že nadšení nestačí.

Už vymezení námětu je nešťastné a je jednou z hlavních příčin, že autorčino snažení přichází vniveč: zaměřit se u tvůrce tohoto typu, jejichž bibliografie je – vzhledem k jejich zlomovému významu pro dějiny literatury a v mnoha obdobných případech i estetiky – en soi „immaîtrisable“, na osobnost i tvorbu, to samo o sobě autora, jehož analytické, výkladové a povšechně teoretické schopnosti mají v rámci baccalaureátu per principio k odborné dojrállosti poměrně daleko, a práci, jež se musí vejít do několika desítek stran, předurčuje k povrchnosti. Kdyby se byla Jitka Bačáková zřekla nesmyslně širokého záběru a zaměřila se na drobnou, rozvážně vybranou parcelku či pečlivě vymezený aspekt Baudelairovy tvorby, výsledek by byl zřejmě dopadl jinak. Důsledkem nepatřičné volby je pak i nesoudržnost práce, která navíc přibírá mezi dílčí témata i Baudelairovu recepci ve Francii a v Čechách a natěsná ji do pár stran, ač jediné, co by mělo smysl, by bylo věnovat jedné (sic) z obou podoblastí celou práci. Ta je zatím jen tu lépe, tu hůře sešitým patchworkem notoricky známých dílků vědění o C.B.

Práce bohužel trpí i nedostatky jiného druhu. Věcné chyby, byť jde někdy evidentně o překlep (dvanácté století místo devatenáctého, s. 10), jinde závažné: jak se císařovna Matilda ze středověku dostala tam, kde šlo o několik set let později o císařovnu Evžeenii? Spousta formulací zbytečně šroubovaných, nejen neobratných, ale až nesmyslných a veskrze absurdních – např. že Baudelairovi současníci viděli v jeho poezii „jen slova“..., redundance a tautologie, (s. 13-14), přešly školáckých banalit atd.

Velmi pohoršující je dál pravopisná, gramatická a typografická nepečlivost. Na každé straně se najde víc než jedna chyba, některé stránky jsou jimi doslova posety: zaměňování pomlčky a spojovníku, mezery tam, kde být nemají, naopak chybějící mezery tam, kde být mají, lapsi scribendi zasahující i do vlastních jmen (Saint-Beuve, Baudelere!!!), nedostatek v ovládnutí české interpunkce a odtud pramenící chaos čárek v souvětích, nesprávné shody v pádu substantiva a přívlastkového adjektiva. Pravopis ve francouzském résumé je žalostný, zatímco polo-tristní, polo-komickou perličkou je, že J. Bačáková některé odstavce résumé pravděpodobně kalkovala z úvodu, ale už si nedala práci s tím, aby futurum vzhledem k logice věci přepsala do minulého času – v textu, který práci uzavírá, se tak čtenář paradoxně doví, že autorka „bude zkoumat“, že se „bude zajímat“ atp.

Nedostatků metodologických, analytických a jazykových je tolik, že je takřka ani nelze všechny vyčíst. Míra takové ledabylosti a neznalosti, kterou popravdě řečeno vskutku nechápu, způsobuje, že ovoce snahy Jitky Bačákové naprosto nevyhovuje očekávané úrovni bakalářské práce, a že je tedy nemohu doporučit a také nedoporučuji k obhajobě.

Praha, 28. 12. 2012

PhDr. Catherine Ébert, PhD.